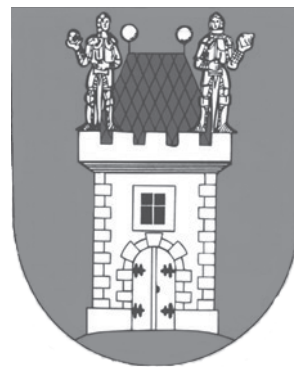

AKTUALITY

ze života Čkyně

VDÁVÁ OBEC ČKYNĚ

ZDARMA

SRPEN 2011

Hasiči mají nové auto i přístřešek

Nové auto a přístřešek na dvoře hned vedle klubovny mají od srpna čkyňští hasiči. Téměř vše zaplatili z vlastní kapsy, na stavbě přístřešku odpracovali stovky brigádnických hodin. „Nový vůz Volkswagen Transporter je devítimístný a bude sloužit k přepravě nás hasičů k požárům,“ popisuje starosta hasičů Josef Kainc st.

Takové auto hasiči dosud neměli a vydělali si na ně svozem železného šrotu. „Přispěl nám i Obecní úřad Čkyně, za což děkujeme,“ doplnil Kainc.

Tisíce kilometrů bez nehody autu během slavnostního vysvěcení popřál i čkyňský farář Jan Janoušek. „Hasiči patří vždy mezi nejdůležitější spolky v každé obci. Jsem rád, že ti čkyňští fungují tak, jak mají,“ uvedl při slavnostním aktu pan farář.

Přístřešek bude hasičům sloužit k přípravě před rychlými výjezdy k požárům a na místa nehod. Ideální bude v letních měsících i k různým schůzím a poradám.

Přístřešek si hasiči postavili svépomocí. Každý, kdo měl čas a chuť, přispěl společnému dílu tím, co sám umí nejlíp.

„Někdo je tesař, někdo zedník, někdo truhlář,“ jmenuje velitel hasičů Josef Tomášek. Pokrývačské práce zajistil František Růžička se svojí firmou. „Není hasič, přesto pomohl. To je obdivuhodné. Jemu patří velké díky,“ doplňuje Tomášek.

Slavnostního křtu v sobotu 20. srpna se zúčastnilo přibližně padesát z asi 140 registrovaných čkyňských hasičů.

K příjemné atmosféře výrazně přispěl velitel sboru Josef Tomášek se svojí harmonikou a zásobou veselých písní, nejen s hasičskou tematikou.

Rožnění vynikajícího prasátka měla na starost obětavá a sehraná dvojice hasičů Vlastimil Babka st. a Vašek Květoň. Během večera se bohatě zapíjela i první vnučka starosty sboru Josefa Kaince – Nikolka.

V těchto dnech čeká čkyňské hasiče další příjemná povinnost. Loni přispěli dvaceti tisícovou částkou na obnovu povodněmi pozměněné obce Zdounky na Kroměřížsku. Zdejší dobrovolní hasiči je na oplátku pozvali na krátkou přátelskou návštěvu. Výlet na Moravu si udělá devět Čkyňáků. (pp)

Současné vedení SDH Čkyně pod novým přístřeškem
Foto: P. Pechoušek

Zbrusu nový hasičský vůz
Foto: V. Hošek

Požehnání novému přístřešku
Foto: V. Hošek

Snažím se svoje vize realizovat

Stalo se již pravidlem, že se čtenářům v každém čísle Aktualit svěří jeden z obecních zastupitelů. Tentokrát je to Jana Benešová (ODS).

Jaké jsi měla důvody pro vstup do komunální politiky?

Asi to, že kolem sebe vidím spoustu věcí, které je třeba vylepšit, a nebaví mě o možnostech pouze teoreticky uvažovat. Myslím si, že je mnohem lepší pokusit se realizovat svoji vizi, než o ní pouze bezvýsledně diskutovat. Komunální politika nabízí možnost vyjádřit se a ovlivňovat řešení problémů, které se bezprostředně dotýkají každodenního života, a já osobně ji vnímám příležitost, jak mohu přispět tzv. „svoji troškou do mlýna“. Zde je na místě poděkovat občanům Čkyně, kteří mi díky svým hlasům tuto možnost poskytli.

Kde myslíš, že jsi Čkyni v zastupitelstvu prospěšná, a kde naopak vidíš svoje slabiny?

Jednoduše? Doufám, že se mi do Čkyně podaří přinést nějaké finanční prostředky z dotačních titulů. Díky svému zaměstnání se pohybuji v prostředí dotací a evropských fondů. Snažím se získávat dostatek informací, které může využít Čkyně pro svůj rozvoj. Mám radost z několika projektů, které se již podařily. Nejvíce mě potěšily získané peníze na multifunkční hřiště, jehož realizace se

právě připravuje. Už se těším, až si budeme moci jít s dětmi zahrát třeba basketbal.

Z hlediska dlouhodobých cílů bych nerada zapomněla na zdravotní středisko, řešení sociálních zařízení v kulturním domě či rekonstrukci parku na náměstí. V současnosti se ale zabývám spíše méně finančně náročnými věcmi. Za svou největší slabinu považuji asi jako spousta jiných lidí nedostatek času. Mám dvě malé děti, zaměstnání a dokončuji studia na Právnické fakultě Masarykovy univerzity, takže mi bohužel nezbyvá na rozvojové projekty tolik času, kolik bych si přála.

Na závěr bych ještě ráda všem spoluobčanům poděkovala a popřála jim a hlavně jejich dětem hezké loučení s létem.

(pp)

Čkyně Cup ovládla rezerva Albánie

Na hřišti „na rovince“ se 25. června uskutečnil první ročník Čkyně Cupu. Zúčastnilo se ho celkem 8 týmů, které byly rozlosovány do dvou čtyřčlenných skupin.

V základní části turnaje se mužstva prezentovala především líbivou hrou a spoustou branek. To potěšilo hlavně diváky, kterých ve slunečném počasí dorazilo opravdu mnoho. Ve skupině A dominovali Playboyové, kteří i přes zaváhání s týmem Tatíků postoupili z prvního místa do semifinále, kam ho doprovodily Rumové víly. Skupinu B ovládla rezerva Albánie, která neztratila ani bod. Druhé místo a zároveň postup do semifinále si pohlídal zkušený tým Turků.

O 7. místo se utkaly dva nejmladší celky – All Stars a XNXX. Po velkém boji se nakonec radovali All Stars, když svého soupeře porazili 4:2. V souboji o 5. příčku se střetli Tatíci s Booligans z Bohumilic. Druhý jmenovaný tým měl herní převahu a zaslouženě zvítězil 3:0.

V prvním semifinále na sebe narazili Playboyové

a Turci. Vyrovnané utkání musely rozhodnout až pokutové kopy, po kterých se z celkového vítězství 2:1 radovali Turci. Do druhého semifinále zápasu nastoupila mužstva Albánie „B“ a Rumových víl. Rezerva balkánského týmu těsně zvítězila 2:1 a postoupila do finále.

Třetí příčku zaslouženě získal tým Playboyů, který podruhé na turnaji porazil Rumové víly, tentokrát 5:2. Z jejich celku vzešel také nejlepší střelec celého turnaje. Tento titul si svými 8 přesnými zásahy vysloužil Josef Král. Nejlepším brankářem byl vyhlášen Miroslav „Eder“ Kavlík z mužstva Tatíků.

Ve finále se střetli domácí Turci s Albánií „B“. Druhý jmenovaný tým využil chyb Turků a po výhře 4:1 se radoval z vítězství v historicky prvním ročníku Čkyně Cupu.

Uznání si ale zaslouží všichni hráči, kteří se zúčastnili a napomohli tak poklidnému průběhu turnaje, který by si podle slov organizátorů rád vybudoval dlouhodobou tradici. (pp)

Čkyně Cup 2011 Konečné pořadí týmů:

1. Albánie „B“
2. Turci
3. Playboyové
4. Rumové víly
5. Booligans
6. Tatíci

Nejstarší účastník Josef Šmíd

Foto: PP

Letní koutek poezie s čkyňskými básníky

Školka

Na zámku byla školka mateřská
v padesátém roce minulého století,
tam,
kde je knihovna a technik stavební.
Dětskýma očima okny vnímali jsme
vnější svět,
byly nám tři roky, některým i pět.
Z chodby vnikli jsme někdy na dřevěné
schodiště,
abychom zahlédli zlaté zrcadlo -
vpravo od něho visela hnědavá kůže z
medvěda,
jeho hlava byla metr nad zemí
a byla opravdu veliká.
Kdo dotkl se medvědího zubu,
byl hrdina -
kde je dnes medvědí kůži konec,
však zrcadlo generace přetrvá ...

František Bárta

Kopretiny

Klečím před oltářem,
mám plnou náruč kopretin,
Bílý závoj padá na zem,
lásko, dnes jsi pro mne vším.

Po boku mám lásku pravou,
na líci mám slzu slanou!
Od rodičů požehnání
a od přátel blahopřání.

Mám plnou náruč kopretin,
lásko, teď
jsi pro mne vším.

Marie Koldová

Prašivák

Vápencová skála porostlá modříný,
vyhlídkové místo,
milý pohled na Čkyni.
Na jeho úpatí černý otvor jeskyně -
z ní vedla chodba do zámecké zahrady,
úniková cesta pro pány.
Chodba zasypána,
házeny do ní byly mršiny,
lidé báli se k úpatí chodit,
aby nepostihl je bacil, prašivý.
A my jako kluci porušovali jsme zákazy,
v jeskyni jsme hrbali,
tajnou chodbu jsme chtěli najít,
šťěstlí jsme však neměli.
Časem úpatí bylo zasypáno sutí,
zeminou a množstvím kamení,
snad tajnou chodbu někdy někdo objeví.

František Bárta

Rozpis zápasů – muži „A“, podzim 2011

Krajský přebor

Srpen

SO 27. 8. 2011, 17:00 Čkyně – Kaplice

Září

SO 3. 9. 2011, 17:00 Čkyně – Třeboň
SO 10. 9. 2011, 17:00 Vodňany – Čkyně
NE 18. 9. 2011, 16:00 Čkyně – Veselí nad Luž.
NE 25. 9. 2011, 16:00 Sez. Ústí „B“ – Čkyně
ST 28. 9. 2011, 16:00 Prachatice – Čkyně

Říjen

SO 1. 10. 2011, 15:30 Čkyně – Písek „B“
NE 9. 10. 2011, 15:30 Hluboká n. Vlt. – Čkyně
SO 15. 10. 2011, 15:00 Čkyně – Rudolfov
SO 22. 10. 2011, 15:00 Soběslav – Čkyně
SO 29. 10. 2011, 13:30 Čkyně – Roudné

Listopad

NE 6. 11. 2011, 13:30 J. Hradec - Čkyně
SO 12. 11. 2011, 13:00 Čkyně - Lažiště

Fajfky si možná zahrají v další hře

Dvě fajfky jako vystrížené z Krkonošských pohádek darovala hercům z Kulturního a okrašlovacího spolku Čkyně Marie Vondrášková z Dolan. "Uklízela jsem a k ničemu už se mi doma nehodí. Možná je někdy využijete na jevišti," vysvětlila, když dvě dýmky Kosákům přinesla. Ve hře Postel pro anděla své uplatnění nejspíš už nenajdou. Obě krásné dýmky ale mohou být výzvou pro příští představení. „Pravděpodobně budeme hledat hru z prostředí protikuřácké poradny nebo drama z lodí, kde se pašuje marihuana," zažertovala režisérka představení

Postel pro anděla Mirka Brašnová.

O tom rozhodnou až další měsíce. Už teď ale mohou ostatní lidé ze Čkyně nosit hercům z KOSu zajímavé a pro ně nepotřebné předměty či oblečení, které doma najdou. Možná se objeví v budoucí hře. Správce kinosálu Vašek Květoň ale varuje před přílišnou aktivitou a objemnějšími předměty. „Ten sál není nafukovací," upozorňuje zodpovědný správce Vašek. Předimenzovanost ale zatím nehrozí. Paní Vodnáršková každopádně zavedla hezkou tradici, která je hodná následování. Děkujeme!
KOS

Prostý voják vzpomíná na I. světovou válku

Už je to 97 let, kdy Rakousko Uhersko vyhlásilo v červenci 1914 válku Srbsku po atentátu na následníka trůnu Františka Ferdinanda d'Este v Sarajevu. Ten přišel o život i se svojí manželkou Žofií 28. 6. 1914 po výstřelech Gavrilo Principa, člena srbské organizace Černá ruka. Události pak nabraly rychlý spád a už v srpnu 1914 byly otevřeny tři evropské fronty – západní, východní a jižní (Balkánská).

O I. světové válce jsme se učili, viděli filmy, četli romány. Něco jiného je ale přímé svědectví obyčejného člověka, který válčit nechtěl, ale musel

nasadit život za císaře pána a jeho rodinu. Takový člověk byl můj strýc Karel Mutil (1894 – 1974) z malé vsi u Pelhřimova, venkovský li-stonoš a švec, lidový myslivec, vášnivý houbař a majitel krásného barytonu. Kromě toho, že si občas rád zazpíval v hospodě, vynikal při pašijích, když zpíval Jidáše. Před časem se mi náhodou dostal do ruky magnetofonový záznam části jeho vzpomínek, které vám předkládám. Víť určitě, že by se strejda nezlobil, konec konců ty vzpomínky namluvil proto, aby si je někdo někdy poslechl a z těch hrůz se poučil.

Ve stáří se vracení vzpomínky na mladá léta a mně se také nyní vracení vzpomínky na ty těžké chvíle v neděli 6. srpna 1916. Co jsem zkusil v zimě 1915, když jsme byli dva kluci zahrabaní v závěži, kterou jsme si lopatou sami udělali, abychom byli krytí před nedalekou ruskou hlídkou. Při měsíčku jsme viděli na sněhu vykukovat jejich vysoké papachy, my jsme nestříleli, protože jsme byli zmrzlí, hladoví, vši nám jezdily po nohou. Tohle se vše nechalo a také muselo vydržet. Z jara 1916 se fronta začala hýbat. Rusové se pokoušeli prolomit frontu a dostali se do maďarských zákopů, ale kolik jich padlo před zákopy, to jsem nespočítal, přestože jsem šel tamtudy později do kuchyně pro brambory. Granáty s nima házely sem tam, no hrůza. Bylo by toho za těch pět a půl roku hodně, mohla by se napsat kniha a výstraha, aby lidé už nikdy ve válkách netrpěli nevinně. Teď musím přeskočit až na srpen 1916. Tou dobou jsme byli ze zákopů na odpočinku v Jizerné, 2. srpna byl v noci alarm a už jsme maširovali. Rusové dělali útok na Maďary, co zůstalo naživu zajmuli. My jsme měli tu frontu obejít a nepřítel zadržet. Generálům se to krásně mluvílo, poněvadž na frontě nebyli a nic neviděli. Nám „čučačky“ přinesly mléko a chleba a prosily nás, abychom frontu zastavili, abychom Rusy nepouštěli a my jsme jim to z vděčnosti slíbili. Jak jsme byli

bláhoví! Druhý den časné zrána jsme udělali linii, jeden od druhého na šest kroků a zkraje lesa jsme se vříteli do polí. Poněvadž od lesa byl svah, tak jsme se museli zakopat nad loukama asi sto kroků. Já jsem byl přidělen kadetovi Jaroslavovi Hruškovi, synovi obchodníka z Dolní Cerekev. Jaroušek byl chudák neostřílený, ale byla to nejvyšší šarže v naší švarmlinii. Sotva jsme vyskočili z lesa na pole, už Rusové pustili hroznou střelbu z kvérů a mašinkvérů. Šrapnelama ani granátama nestříleli, ale kulky hvízdaly a nás přitiskly k zemi. Přilítli jsme nad Lomky a kadet křičí "Zakopat a dávat dál!" Já jsem sebou praštil a hodil tři snopy obilí před nás a už jsme se zahrabávali. Kámen zde není a kulky nás popoháněly, takže jsme hlínu házeli na ty snopy. Pozdě odpoledne jsme se mohli vydechat a sednout. Když už bylo navečer, Rusové přestali střílet, už jsme byli zakopaní, ale přijelo obrněné auto a dívali jsme se, co bude. Jenže Rusové spustili takovou činu, že jsme museli sundat bajonety poněvadž jáma byla mělká a bajonety koukaly z díry ven. Vůbec jsme si nestřelili a ani naše mašinkvěry se neozvaly a neletěl ani jeden náš granát. Tak nás tam nechali napospas osudu.

Celý napínavý příběh najdete na www.ckyne.eu.

Z magnetofonového pásku doslovně přepsal
J. Lávička

Školní výlet

Ráda bych se s Vámi podělila o krásné zážitky, které jsem letos v červnu zažila s dětmi ze 2. třídy naší základní školy. Školní výlet se konal od 9. – 11. 6. v Rekreačním středisku Březová v Rokytnici nad Rokytnou nedaleko Telče. Jedná se o největší adrenalin park v ČR. Troufám si tvrdit, že tolik adrenalinu na jednu jsme nezažili ani my dospělí, kteří jsme se výletu zúčastnili, natož naše děti.

Sedm kluků a jedenáct děvčat se během dvou programově naplněných dnů naučilo základy plavby na raftech, děti vylézaly na vysokou lezeckou stěnu, po vzoru „Ninja faktor“ prověřovaly svou fyzickou, obratnost i odvalu na tzv. Rambodráze. Skákaly na velikých Bungee - trampolínách, střílely z luku, ale i z paintballových značkovacích zbraní. Týmpark – je místo, kde se z jednotlivců stává tým – skupina, kde všichni spojí své síly, zatnou zuby a překonají překážky, které by nikdo sám za sebe nezvládl. Jako třešnička na dortu zůstalo těsně před odjez-

dem vysokolanové centrum. Několik metrů nad zemí lezly děti na různých lanových překážkách. Vše záleželo jen a jen na nich samotných a nám dospělým v tu chvíli pěkně trnulo. Myslí si, že mnozí z nás na tomto krásném výletě překonali sami sebe. Zažili jsme ale také spoustu nových her, koupání, zpěvu a dobré nálady.

Chtěla bych touto cestou poděkovat paní učitelce Vilánkové, která tuto super akci již od září připravovala, zorganizovala a dotáhla do zdárného konce. Naším skvělým dětem za odhodlání a připravenost, za radost, štěstí a úsměvy při zvládnutí složitých úkolů, za kamarádství a perfektní „TÝM“, který vytvořily. Děti, vzkaz pro vás: „Klobouk dolů před vámi, jste šikovní a moc fajn.“

Tatínkovi Johanky Benešové Pepovi za dozor a pevné nervy s našimi hochy.

My všichni ale hlavně děkujeme sponzorům, bez kterých bychom tento nádherný školní výlet, který si děti zcela určitě ponесou s sebou celým životem, nemohli vůbec uskutečnit.

Irena Rodová

Děti si užily v lanovém centru

Foto: I. Rodová

Josef Paulík otevřel ve Čkyni další kulturní dům

Josef Paulík Vás zve na pivo

Foto: PP

Je jedním z těch, který si dokázal splnit svůj sen. Josef Paulík starší po jednadvaceti letech vybudoval z části jednoho ze svých domů taneční sál, parket, nový kulturní dům, diskotéku. „Všem těmto účelům můžou moje nové prostory sloužit. Uvidíme, jak se všechno vystříbří. Jsem otevřený všem nápadům zdejších spolků. Od patnácti let jsem chtěl něco podobného mít, na stará kolena se mi to povedlo,“ vypráví zručný čkyňský zedník.

Kdy jste otevřel?

Víkend před poutí jsem udělal první diskotéku. Po jednadvaceti letech snažení. Byl to krásný pocit. Vybudovat něco takového byl můj sen. Musím promyslet, co všechno bych tu chtěl dělat. Rád bych, aby tu byly koncerty, hrálo se divadlo, byly tu zábavy, chodilo se ke mně na dobré pivo. Zatím nevím, co přesně. Ale to je

všechno v plánu. Místa mám dost, vejde se sem asi dvě stě lidí. Sice zatím nemám dobrou reklamu a lidi si ke mně nezvykli chodit, ale to se doufám změní.

Co můžete místním nabídnout. Jaké akce se rýsují?

Nic konkrétního. V pátek a v sobotu dělám diskotéku, když jsou lidi. Můžu tu pořádat i různé schůze a oslavy narozenin. Chtěl bych tu mít ještě šipky a kulečnickové stoly.

Přepokládám, že budete dál stavět ...

Původně jsem chtěl oba svoje domy spojit. Ale k tomu už asi nedorazí. Chtěl bych začít vařit, mít tu dobrou kuchyni a dole ještě udělat vinničku. Ta podle mě ve Čkyni chybí.

(pp)

Když se rozhodl stát knězem cítil svobodu a radost

Vybral si zvláštní povolání. Někdo z něj má strach, jiný si před ním kleká, další si zatuká na čelo. Šestadvacetiletý Jan Mikeš z Horosedel u Čkyně je farář. Svou první, jinak primiční mši odsloužil v červnu ve Vacově. Další si odbyl i ve Čkyni. Proč si tuhle práci zvolil? Kdy se tak rozhodl? Co na to říkali rodiče? A jak se mu žije v celibátu? Odpovědi najdete v následujících řádcích.

Co jsi říkal na účast na vacovské primici?

Upřímně musím říci, byl jsem mile překvapen, až zaskočen počtem lidí, kteří přišli, aby mohli se mnou oslavit první mši svatou. Před samotnou primiční mší jsem ještě netušil a ani jsem si nedokázal představit, že by vacovský kostel mohl praskat ve švech. A skutečně tomu tak bylo! V hrubých číslech mohu říci, že na této bohoslužbě bylo 700 zúčastněných včetně 50 kněží, jáhnů a bohoslovců. Pravdou je, že takováto účast velmi přispěla k slavnostnosti, důstojnosti a kráse této bohoslužby.

K čemu tě kněžské svěcení opravňuje?

Devět měsíců jsem měl možnost vykonávat jáhenskou službu a prakticky jsem mohl vysluhovat křty, svatby, pohřby a také vykonávat bohoslužby slova, laicky nazývané též „krátké

mše.“ Po kněžském svěcení se mé kompetence ještě zvětšily, a tak mohu zpovídat a slavit eucharistii, tedy mši svatou. Samozřejmě, že těch věcí, které jsou vlastní knězi, je mnohem víc, ale záměrně jsem zmínil svátost smíření a vysluhování eucharistie, protože jsou pro kněžství specifické, ba dokonce jsou natolik vlastní, že tyto dvě činnosti utváří identitu kněze.

Proč jsi neměl primici ve Čkyni?

V raných přípravách na primici jsem uvažoval o třech místech, kde by ji bylo možné uskutečnit: Horosedly, Čkyně, Vacov. A přestože jsem měl na zřeteli hlavně místa, se kterými jsem svázán, musel jsem však brát v potaz, jak je možné realizovat primici v tom či onom místě. Jako první vypadly ze seznamu Horosedly z hlediska náročnosti příprav. Dlouhou dobu jsem zvažoval pro a proti Čkyni a Vacova, až nakonec vše dopadlo, jak dopadlo. Je pravdou, že primice se má odehrávat v místě rodné farnosti. Ale i tak myslím, že primice ve Vacově byla v posledku oslavou čkyňské farnosti.

Budeš mít hodně netradiční povolání. Pamatuješ si na den, kdy ses pro ně rozhodl?

V dnešní době pro mnoho lidí v našem státě stále platí, že být knězem

Kněz Jan Mikeš před svou primiční mší Foto: PP

jde ruku v ruce s jakousi divností a totéž platí i o víře. I na mě působilo kněžství jako něco divného. Až postupným seznámením se s kněžstvím a úlohou kněze jsem pochopil jeho nezastupitelnou roli v dnešní společnosti. Den svého rozhodnutí si přesně nepamatuji, ale pamatuji si prožívání tohoto okamžiku. Rozhodoval jsem se v 18 letech, kdy je člověk plný ideálů, a bylo pro mě bojem učinit konečné rozhodnutí a vzdát se mnoha věcí jenom proto, abych se stal knězem. Ale v momentě, kdy se tomu tak stalo, jsem cítil svobodu a radost, což bylo silným impulsem pro další mé ubírání se po této životní cestě.

Musím ještě podotknout, že než jsem byl přijat do Teologického konviktu v Olomouci, což bylo bezprostředně po složení maturity, byl jsem otevřen i jiným povoláním, ale od okamžiku rozhodnutí a přijetí jsem považoval věc svého povolání za definitivní.

Co bylo impulsem? Jednou mi jeden farář říkal,

že měl zjevení. Ty také?

Bohužel, žádné zjevení jsem neměl. Asi tě zklamám! V Bibli nacházíme mnoho povolání, kdy třeba Bůh se přímo zjevuje těm, které si volá ke své službě, příkladem může být patriarcha Mojžíš. A najdeme v ní i povolání, kdy si Bůh povolává, nikoli zjevením sebe sama, ale tím, že někoho přímo či nepřímo osloví. Povolání pak i přes případnou nechuť Boží hlas uposlechne, jako příklad můžeme uvést proroka Jonáše, který je mi velmi blízký. Hlavním impulsem je však vždycky Bůh, který své služebníky povolává nejen zjevením, hlasem zaznívajícím v nitru člověka, ale též prostřednictvím druhých lidí. I tak může vypadat impuls, který dává člověku sílu, zřící se všeho a jít za Božím povoláním.

Od dětství jsi ministroval. Ovlivnili tě duchovní, kteří se ve Čkyni za tvůj život vystřídali?

Je jisté, že každý člověk, s kterým jsem se setkal, formoval můj

Svou první mši zvládl na jedničku

Foto: PP

život, tedy i mou cestu ke kněžství. A poněvadž jsem od dětství chodil na náboženství, do kostela a ministroval jsem, byli kněží působící ve Čkyni těmi, kteří mi ukazovali, kdo je kněz a co znamená být knězem. A faktem je, že vzor jejich kněžství jsem ocenil, až když jsem se rozhodoval o svém povolání.

Co tvoji rodiče a tvůj bratr? Jak se na tvé rozhodnutí tvářili?

Moji rodiče a můj bratr byli těmi, kteří při mně vždy stáli, ať bylo mé rozhodnutí jakékoli. Proto i přijmout mé rozhodnutí stát se knězem nebylo pro ně něčím příliš náročným. Musím říci, že jsem zvláště jim vděčný, protože oni mi často byli nápomocní při různých obtížích, kdy člověk má doslova chuť se vším seknout. Myslím, že bez rodinného zázemí by dnes vše mohlo být jinak!

Doufám, že se neurazíš, ale musím se zeptat. Tebe jako římskokatolického duchovního čeká celibát. Jak ses s tím,

jako pohledný, švarný junák, smířoval?

Jak se říká: „Celibát, nelíbat!“ Tento slib bezženství, nebo plné odevzdanosti Bohu jsem složil při svém jáhenském svěcení a již 6 let před svěcením jsem měl možnost vyzkoušet si, jak to vlastně vypadá. Proto jsem neměl problém tento slib přijmout a také proto, že jsem tyto věci řešil již před přijetím do konviktu.

Každý člověk i kněz, je bytost sexuální. To znamená, že jsme od samotného Boha obdařeni sexualitou, kterou je třeba umět správně prožívat. Smíření se stavem celibátu jde v jedné linii s odevzdáním se Bohu. I celibát je totiž formou odevzdanosti, ke které Bůh dává sílu. Asi bych tento stav nepřijal, kdyby to bylo tak nesnesitelné, jak často říkají zlí jazykové.

Nikdy, ani na škole, jsi neměl pletky s holčkou?

Věřím, že mnoho lidí by mé známosti zajímaly, ale tyto věci patří do intimní zóny. Jen bych

rozhodně řekl, že nikdy jsem neměl pletky s mužem!

Co alkohol? K tvému věku přece tak trochu patří.

Význačnou roli ve mši svaté hraje víno, z čehož vyplývá, že církev alkohol nedemonizuje. Obecně lze říci, že i v případě alkoholu se jedná o Boží dar, který se nesmí zbožtit, tedy je potřeba užívat jej s mírou, zdůrazňuji s malým „m“. A proto ho nevyhledávám, ani neodmítám, ale přistupuji k němu umírněně.

Ty teď sloužíš v Březnici u Příbrami. Jak se ti tam líbí?

Ano, již rok působím v Březnici u Příbrami, takže postupně se ze mě stává Středočech, ale srdcem jsem pořád na Jihu. Co se týče místních poměrů: Co do počtu obyvatelstva je Březnice velká zhruba jako Volyně. Religiozita odpovídá republikovému průměru.

Co je však rozdílné, je, že poměrně velkou část věřících o nedělních bohoslužbách tvoří rodiny s dětmi. Z toho důvodu i farní život v Březnici je značně odlišný od Čkyně: Na faře se odehrávají pravidelná setkání různých věkových skupin. Práce s lidmi je obohacující, ale i namáhavá. Práce s církevním majetkem je jen namáhavá. Naštěstí ještě nemám jakožto kaplan na starosti žádnou materiální správu, proto nemusím nic opravovat

I v církevním světě se dá postupovat v rámci hierarchie. Máš ambice stát se třeba biskupem, arcibiskupem atd.?

Je určitě krásné mít ambice i v rámci církevní hierarchie. Ale já se spokojím s tím, že jsem knězem. A stále se držím přísloví: „Kdo vysoko myslí, nízko padá!“ Proto raději o svém postupu „výše“ vůbec nepřemýšlím.

(pp)

Rocková oldies party

Přijďte se pobavit na Vaše oblíbené hity
a zavzpomínat na dobu svého mládí!

Kdy: 17.9. 2011

Kde: KD Čkyně

Hraje: DJ Ivan Müller

Těšíme se Vás!

Největší úspěch nejstarších fotbalistů

Historicky nejúspěšnější sezónu mají za sebou čkyňští fotbaloví veteráni, tedy hráči, kteří kopou soutěž pro fotbalisty starší pětatřiceti let. Uplynulý ročník poprvé v dějinách s přehledem vyhráli. Ze čtrnácti zápasů si odnesli osmatřicet bodů za dvanáct výher a dvě remízy a chlubí se impozantním skóre 75:19. Hořkou chuť porážky nepoznali letos naši nejstarší borci ani jednou. Nejlepším střel-

cem soutěže se navíc stal nestárnoucí Michal Kuneš, který vstřelil téměř polovinu čkyňských gólů. Soutěž pro hráče starší pětatřiceti let v tomto regionu hraje celkem osm týmů. Všichni jsou ze strakonického okresu, čest okresu Prachatice hájí jako jediní domácí borci. Závěrem se sluší poděkovat oddílu SK Čkyně za bezplatné půjčování domácího hřiště.

(pp)

Vítěz vytáhl sedm kaprů

Na konci května se na rybníce konal další, již patnáctý ročník čkyňských rybářských závodů. Zúčastnilo se ho dvaatřicet dospělých rybářů a patnáct dětí do patnácti let.

„Počet účastníků byl menší než loni. Na vině bylo špatné počasí,“ komentuje jeden z organizátorů Miroslav Kavlík. Rybáři během dne vytáhli čtyřiačtyřicet kaprů. Vítězem se stal pan Svoboda z Nišovic, který chytil sedm kaprů o celkové délce 240 centimetrů. Druhý skončil Vladan Pokorný se čtyřmi kapry, kteří celkem měřili 170 centimetrů. Na bronzovém stupínku se svými třemi kapry o délce 140 centimetrů umístil Julius Máčali.

„Velké poděkování určitě patří všem sponzorům, bez jejichž pomoci by se nic zorganizovat nepodařilo a také Pavlu

Kaliankovi za vynikající občerstvení, které opět připravil,“ vzkazuje Míra Kavlík.

Nejstarším účastníkem byl stejně jako každý rok Antonín Sova, kterému je již úctyhodných třiaosmdesát let. Závody organizovali rybáři z Místní skupiny Čkyně, která u nás funguje už osmnáct let. Organizace má celkem devadesát členů, z toho jen asi deset dětí. V minulých letech jich bylo asi o polovinu více. Nezájem mladších může být pravděpodobně i důsledkem toho, že se už třetím rokem nedaří sehnat vedoucího mládeže.

(pp)

Zastupitelstvo obce Čkyně dne 30.6.2011

schválilo:

- zprávu o výsledku přezkoumání hospodaření a závěrečném účtu Obce Čkyně za rok 2010 s výhradou, uvedené nedostatky byly vysvětleny a návrh na odstranění nedostatků přijat, termín odstranění nedostatků je do 30. 11. 2011
- zprávu o výsledku přezkoumání hospodaření a závěrečném účtu DSO Větec za rok 2010, kde nebyly zjištěny chyby a nedostatky zastupitelé obce schvalují bez výhrad
- prodloužení smlouvy na nebytové prostory Restaurace „Ve Votáčce“ se současným nájemcem, podmínky nájemní smlouvy se projednají na nejbližším zastupitelstvu obce
- zásady prodeje obecních pozemků
- v případě nedokončených prodejů z minulých let budou žadatelé vyzváni k dokončení prodeje do 30. 6. 2012
- půjčku z FRB v částce 80.000,- Kč

neschválilo:

- smlouvu o budoucí smlouvě o zřízení práva odpovídajícího věcnému břemenu pro E.ON Distribuce, České Budějovice na pozemky č. parc. 1124/1, 1124/8, 1124/10, 1124/23, 1124/22, 1124/21, 87/10, 87/20, 102/1 774/3 v k.ú. Čkyně
- smlouvu o budoucí smlouvě o zřízení práva odpovídajícího věcnému břemenu pro E.ON Distribuce, České Budějovice na pozemky č. parc. 511/4, 510/1 v k.ú. Spůle u Čkyně

vzalo na vědomí:

- rezignaci pana Jiřího Havlátka, Čkyně 10 a paní Petry Turkové, Čkyně 228
- složení slibu Ing. Františka Švíka, Čkyně 262
- situaci u domu č.p. 134
- informace o dokončení projektu – Komunikace kolem Nahořanského potoka
- informace o projektu Synagoga ve Čkyni – projekt je ve fázi před podpisem smlouvy
- informace o žádosti na mateřskou školu – výměna oken: 100.000,- Kč z grantu Jihočeského kraje a 116.000,- z programu obnovy venkova

Rozloučení s létem v hospodě Na hřišti

Kdy: 10. září ve 20:00

Vystoupí:

GROCK alternative rock/Vimperk
MONROE punkrock/Strakonice

GLASSWALL poppunk/Strakonice **Vstup: 90,- Kč**

Outdoor Kids mají první medaile a zvou nové členy!

Loni na podzim odstarcoval svou dráhu nový sportovní klub pro nejmenší děti z okolí Čkyňě. Ještě loni je nikdo neznal, ještě na jaře děti nového oddílu nikdy před tím systematicky netrénovaly a vůbec nezavodily. To vše se změnilo vstupem do živého sportovního klubu pro nejmenší sportovce s názvem Outdoor Kids.

Malí sportovci ve věku 3 až 11 let začali pomalu trénovat pod vedením trenérského páru Ladislavy a Jiřího Mánkových ze Záhoříčka. „Zpočátku se to moc nezdálo, ale děti se strašně rychle rozkoukaly. Díky skupině a týmu se děti na tréninku cítí dobře. Samozřejmě první účasti na závodech byly rozpačité, ale dnes, po pár měsících práce je to již rutina,“ hodnotí začátky trenér Jiří Mánek.

Celé jaro a léto děti jezdily na kole, trénují jednou týdně vždy v pátek odpoledne. V průběhu jara a léta se děti i s rodiči zúčastňovaly cyklistických závodů, především pak Jihočesko – Bavorského poháru v horských kolech. To znamená, že se na závody podívali nejenom po kraji, na Lipno, ale také do Německa. A určitě se vyplatilo, protože děti ze sportovního klubu Outdoor Kids Čkyňě začaly dobývat sportovní podia!

„Je bezvadný pocit dívat se na děti, které ještě před pár měsíci ani nevěděly jak si připnout

závodní číslo a dneska se umisťují na předních místech cyklistických závodů. Radost v jejich očích i očích jejich rodičů jsou pro nás největší odměnou,“ hodnotí dosavadní práci trenérka Ladislava Mánková. Soupeři a rodiče dětí z ostatních oddílů si stále častěji začínají čkyňských dětí všimnout a s obavami si začínají šuškat, co že se to děje.

Cyklistická sezóna se pomalu chýlí ke konci. Poslední cyklistický závod se uskuteční 27. 8. v Novosedlech u Strakonice. Závod završí celý Jihočesko-Bavorský pohár a již tradičně zde bude kromě závodů mimořádně bohatá zábava. Závodníci si z těchto závodů odnesou finanční prémie v neuvěřitelné hodnotě 123.000,- Kč. Na programu bude gigantická tombola a k snědku koláče, klobásy, bramboráky a hlavně desítka grilovaných prasat. Upoutávka viz http://www.youtube.com/watch?v=mF7E_1e6UrY&feature=youtu.be

„Trénovat budeme ještě trochu na kole, ale postupně začneme chodit na výlety jako na Boubín nebo i na německý Luzný. Postupně zkusíme běhat, abychom se připravili na podzimní běžecké krosy. Máme také velkou radost z prvního sponzorského příspěvku, ze kterého chceme pořídit dětem vybavení na zimu, tj. běžky, vázání, hůlky, boty a samozřejmě vosky,“

Outdoorkids se svými trenéry Foto: archiv klubu

popisuje plány na nejbližší období Jiří Mánek. Klub Outdoor Kids začíná růst a postupně se přihlašují i nové děti. Přicházejí i sponzoři. Proto by rodiče dětí narozených v období od 2002 do 2007 měli zbystrit, protože počet dětí v klubu se zdá být omezený. „Chceme přijmout ještě tak 10 dětí ve věku od 4 do 9 let, pak už to budeme muset zvažovat. Vše zaleží na an-

gažovanosti rodičů, ale také na tom, jak se nám bude dařit jednat se sponzory. Rozhodně se těšíme na novou kolekci klubového oblečení na běžky, na které nám také již přispějí sponzoři,“ uzavírá manažerka klubu Ladislava Mánková.

Informace pro zájemce o členství v klubu získáte na tel: 724830441, nebo na webu www.cz-outdoorkids.eu

(red)

O sedm centimetrů více fotbalu

O sedm centimetrů vyšší jsou od července branky na čkyňském fotbalovém hřišti. Postarali se o to správci sportovního areálu. Branky v polovině rozřízli a mezi konce přivařili zmíněných sedm centimetrů stejně tlusté trubky. "Vedení fotbalových soutěží, kde hrají naše fotbalové týmy, už na tento ne-

dostatek začalo poukazovat," uvedl dlouholetý správce fotbalového hřiště Zdeněk Nezbeda. Kovové branky se zmenšují, ani se nepropadají do země. „Na vině je neustále zvyšující se povrch hřiště způsobený neustálými úpravami,“ doplnil Vlastimil Babka starší.

(pp)

Vlastimil Babka st. a o 7 cm vyšší brána Foto: PP

Seaquist Closures Löffler

jeden z největších provozů evropské skupiny
SeaquistClosuer

Firma se zabývá výrobou umělohmotných uzávěrů:

- dávkovací systémy
- uzávěry s odměrkou
- Disk-Top uzávěry
- zaklapávací uzávěry
- uzávěry s bezpečnostní a dětskou pojistkou
- dvounkomponentní a uzávěry se silikonovým ventilem

Uzávěry jsou určeny pro nápojový průmysl, přípravky pro péči o tělo a kosmetiku, farmaceutické výrobky a potravinářství a požívatiny, úklidové a čisticí prostředky

Ve firmě našlo zaměstnání již cca 300 osob zejména ze Čkyně a blízkého okolí.

KMP Bürotechnik, s. r. o.

Nabízí ucelený přehled výrobků,
včetně obchodního zboží.

kteřé nese značku KMP:

- Barvicí pásy pro psací stroje, jehličkové tiskárny a pokladniční systémy
- Tonery pro kopírky, laserové tiskárny a jejich renovace
- KMP INK – JEKT cartridge a jejich renovace
- Termotransferové pásy pro faxy a tiskárny
- Samolepicí etikety, vizitky a folie pro zpětnou projekci
- Ostatní spotřební materiál pro výpočetní techniku

LIGNOINTERIER® pro váš zdravý domov

384 81 Čkyně 133 • tel./fax: 388 423 042
e-mail: obchod@lignointerier.cz

Přijďte si nezávazně prohlédnout do naší
vzorkové prodejny, co vám nabízíme:

- obkladové panely pro interiéry
- podlahy laminátové, dýhované i masivní
- přírodní linoleum, PVC a korek
- kompletní příslušenství k podlahám i obkladům
- dveře foliované, dýhované, masivní a vchodové
- garáže, parapety, dveřní kování, interiérové doplňky
- ostění nástrojů a nářadí

Poradíme Vám s návrhem interiéru, na přání
provedeme montáž obkladů, podlah a dveří.

www.lignointerier.cz

DŘEVOSTROJ ČKYŇĚ a.s.

Tel: 00420/388 407 111
Fax: 00420/388 423 202
E-mail: info@drevostroj.cz
Internet: http://www.drevostroj.cz

Výrobce dřevařské technologie s mnohaletou
tradicí provádí:

Konzultační a poradenskou činnost
Projektové a konstrukční práce

Kompletní dodávky dřevařské technologie

Zejména se zaměřením na komplexní dodávky:

- manipulačních skladů kulatiny
- kompletních pilářských linek s rámcovými nebo pásovými pilami
 - agregátů technologie
 - třídících stanic řeziva
- odsunu a třídění dřevoodpadu
- horizontálních pásových pil SERRA
- manipulačních a třídících vozíků
- technologií pro výrobu dřevopanelů
- montáží technologií a elektromontáží
- včetně montáží vzduchotechniky a elektrotechniky

AUTOKOMPLEX KOLÁŘ ČKYŇĚ

Otevřeno:
Pondělí-pátek 8⁰⁰ – 17⁰⁰
Sobota 8⁰⁰ – 12⁰⁰

OPRÁVY
PNEUMATIK A DUŠÍ

KONTROLA A VYMĚNA
BRZD, DESTÍČEK

TEST A VYMĚNA
AUTOBATERIE

NUSTĚNÍ PLYNEM

VYMĚNA
BRZDOVÉ KAPALINY

VYMĚNA
CHLADICÍ KAPALINY

SEZONNÍ USKLADNĚNÍ
PNEUMATIK

TEST TLUMIČŮ

VYMĚNA
OLEJŮ A FILTRŮ

ZPĚTNÝ ODBĚR
OPOTŘEBENÝCH PNEUMATIK

VYMĚNA TLUMIČŮ

DEZINFENCE KLIMA

KONTROLA A SERŽENÍ
GEOMETRIE

VYMĚNA VYFUKU

SERVIS KLIMATIZACÍ

Čerpací stanice LPG

Rychloservis

> objednávání součástek na všechny
tuzemské i zahraniční vozy

PRIJEDTE – VYZKOUŠEJTE
kvalitu našich služeb

Tel. 605 227 992, 388 423 263